



Universitätsbibliothek Paderborn

Dei Immortalis In Corpore Mortali Patientis Historia

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1694

§. II. Simon Cyrenæus angariatur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49178](#)

tunc, cùm in utero Matri factus homo, induisti nostram carnem, desiderio desiderasti ferre hanc crucem. Progredere Iesu, quoniam tempus breve est. Ecce montem, in quo debes exaltari, ut ibi exaltatus omnia trahas ad te ipsum. Ecce montem, in quo opus illud magnum, quod dedit tibi Pater, ut faceres, consummabis. Adhuc tres horæ, & in illo monte inclinato capite emittes spiritum, ut tuâ morte vivat homo, propter quem factus es homo. Ascende ergo in montem Calvariae, ut ego ascendam ad montem gloriae. Cùm primùm incarnatus auspicatus es curriculum, quod tibi Pater præscripsit, exultabas ut Gigas ad currendam viam, jam stas ad viæ metam. Restat adhuc ultimus actus, isque difficilissimus tibi, utilissimus nobis, necessarius omnibus, ut qui jam ascendis montem, concendas crucem, ibique moriendo destruas mortem: tum demùm omnibus consummatis, post ignominiam Crucis, eris in gloria Dei Patris.

§. II.

Simon Cyrenæus angariatur.

Quisquis ambit famam transmittere ad posteros; quisquis ambit immortalitatem nominis, observet illam, quæ sequitur, historiam. Cùm Christus lento gradu magis reperet, quām incederet, onustus pondere Crucis, *Exeuntes in* *venerunt hominem Cyrenæum nomine, Simonem, ve-* *luc. 23.* *nientem de villa, patrem Alexandri, & Rusi.* O Simon, quantum tibi invidemus, & nobiscum Ecclesia universa! Noli erubet cere, noli relutari, amplectere illud lignum. *Hæc Crux labarum*

barum est, quod omnes Deo militantes sequuntur, ac proinde tu es vexillifer: hæc Crux est clavis, quâ aperiendæ sunt portæ cœlorum, & ideo tu es claviger: hæc Crux est gladius, quo jugulandus est dæmon, & ideo tu es armiger. Dic ergo palam, totâ audiente Judæâ: ab sit mihi gloriari nisi in Cruce Domini nostri Iesu Christi: quoniam nec Salomon in omni gloria sua, tam est conspicuus Majestate, dignitate, honore, ut tu crucem aperiri ad gloriam? Portare Crucem. Quot fuerunt, qui singulari certamine congregientes, infames arenas suo sanguine cruentarunt. Alii qui ad lucernas elucubrarent claros scientiâ libros! Alii qui insanis ad cœlum usque produxerunt turrium machinas, quorum uti corpora tumulo, ita & fama æterna oblitio, jacent sepulta, vel certè si extant in litterarum monumentis eorum nomina, non sunt scripta in cœlis, & in libro vita! Vide mihi istum Divitem, de quo Lucas. Hic, si opus spæctes, erat omnium qui in illa ditione degebant, longè opulentissimus, ut per excellentiam vocetur dives epulo. Si convivia illius consideres, erant & numero plurima, & quæstu maxima. Hinc dicitur: Epulabatur quotidie splendide. Si vestes adspicias, illæ erant selecte exquisitissimæ, materiâ mollissimæ; nam Induebatur purpurâ & byſſo. Quis non judicaret hunc hominem & splendore vestium, & pompâ conviviarum, & copiâ divitiarum fore per totum orbem nominis ac famæ celebritate clarissimum? Tamen non tantum posteritati non est clarus; sed nec notus. Hinc D. Lucas: Homo quidam erat dives. Quis ille? Quod ei nomen? Nescitur. Quæ illi patria? Ignoratur. Quos habuit filios? Ignoratum

Gal. 6.

Matth. 6.

29.

Per erucem acquiritur nomen immortale.

tum est. Ecce hominem, qui cum viveret, volitabat per omnium ora: jam & nomen, & genus, & patria, & progenies, & familia, non tantum sunt obscura, sed ignota. Nunc vos glotiae aucupes, vos, inquam, ambitiosi propagandi nominis, & studiosi transmittendi ad posteros famæ, animum advertite, & oculos convertite ad eos, qui Christi crucem bajulant, & intelligitis crucem esse compendiosum gloriæ tramitem. Spectate hunc, quem carnifex angariaverunt, ut potaret crucem Jesu; quod illi nomen? Simon: sic enim D. Lucas: Apprehenderunt Simonem. Quod illi natale solum? Cyrene. Testatur id Matthæus: Invenierunt hominem Cyrenensem, nomine Simonem. Quot habuit filios? Duos. Quos illos? Alexandrum, & Rufum. Sic scribit Marcus: venientem de villa, patrem Alexандri & Rufi. Ecce homo obscuris natalibus, conditione abjectus, opificio humilis, opibus tenuis, verbo rusticus, quia fors teretiā parte horæ portavit Crucem Jesu, jam toti posteritati commissa est ejus fama, universo orbi est nominis celebritate notissimus: exprimitur ab Evangelistis ejus nomen, patria, filii. Ubi cumque prædicatur Evangelium per totum orbem, sit mentio hujus Simonis: pingitur in tabulis ejus imago, exponitur in aris, proponitur in pulpitis. Denique hic vilis terræ filius, hic triobolaris rusticus, famâ est celebrior, gloriâ clatior, & nomine illustrior, uti ejus filius Rufus & Alexander, quam magnus ille Alexander omnibus suis præliis, & Cæsar victoriis, & Augustus potentia, & Tullius eloquentia, & Aristoteles scientia; quam denique omnes totius antiquitatis, & gentilitatis præstantissimi Heroës, universis suis facinoribus, quibus nomina sua immor-

talia reddere contenderunt. Tanta est gloria etiam invitum vel brevissimo tempore , Christi crucem bajulare. Ego ergo , cuius vita est militia super terram , ut possim fortiter prælia Domini præliari , cui est , *colluctatio non adversus carnem & sanguinem : sed adversus principes & potestates, adversus mundi rectores tenebrarum harum , sub hoc militabo; sub hoc audacter conseram pugnam, & feliciter consequar palmam , & gloriosè assequor coronam.* Sub hoc enim vexillo benè ominato , tota triumphans Ecclesia h̄ic olim militavit; sub hoc omnes illi invictissimi Christi bellatores obtinuerunt coronam gloriæ immarcescibilis. O quale erit militibus tuis, ó JESU, sub hoc vexillo merentibus gaudium ! quis plausus ! quantus triumphus ! quando tremente terrâ , fulminante

Matt. 24.

30.

cœlo, trepidante totâ naturâ , parebit signum Filii hominis in cœlo: quando fugientibus dæmonibus, frementibus improbis, palpitantibus præ mei inimicis crucis Christi , clangentibus buccinis clamabunt Angeli : Vexilla Regis prodeunt; fulget Crucis mysterium. Tunc concendent triumphantes milites Christi, Capitolium cœli.

§. III.

Simone Crucem bajulante, Christus Ierusalem egreditur.

C. 13. 26. **A** Ngariatus fuerat Simon in via , ut eum se queretur qui est via , & qui est veritas , ut sic tandem perveniret ad eum qui est vita. Nec Simon, ignarus licet, quām pretiosi ponderis esset bajulus, reluctatus est: Nam, ut ait D. Lucas, imposuerunt illi Crucem portare post Iesum. Quām pauci